

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Eurofit SA

Tuženik: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunal de première instance de Bruxelles — Tumačenje odredaba Uredbe Komisije (EEZ) br. 3665/87 od 27. studenoga 1987. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava izvoznih subvencija za poljoprivredne proizvode (SL L 351, str. 1.) — Obveza vraćanja dobivene subvencije za izvoznika u slučaju povrata proizvoda — Uskraćivanje traženih informacija izvozniku od strane nadležnih tijela ili pružanje pogrešnih informacija, što predstavlja višu silu u smislu navedene uredbe

Izreka

Neinformiranje izvoznika od strane nadležnih carinskih tijela o postojanju rizika da ga suugovaratelj prevari ne predstavlja višu silu u smislu odredaba Uredbe Komisije (EEZ) br. 3665/87 od 27. studenoga 1987. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava izvoznih subvencija za poljoprivredne proizvode, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 2945/94 od 2. prosinca 1994., i osobito članka 11. stavka 1. trećeg podstavka prve alineje te uredbe. Ako takav propust može predstavljati izuzetan slučaj u smislu članka 11. stavka 1. trećeg podstavka druge alineje Uredbe br. 3665/87, kako je izmijenjena Uredbom br. 2945/94, ipak ne može osloboditi tog izvoznika obveze vraćanja neopravdano dobivenih izvoznih subvencija, pri čemu je on oslobođen plaćanja jedino kazni dugovanih na temelju tog istog članka 11.

(¹) SL C 138, 12.5.2012.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Administrativen sad Plovdiv — Bugarska) — AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravljenje na izpalnenieto” pri Tsentralno upravljenje na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Predmet C-124/12) (¹)

(Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 168. točka a) i članak 176. — Pravo na odbitak — Troškovi koji se odnose na stjecanje robe i isporuke usluga namijenjenih namještenicima — Namještenici koji su stavljeni na raspolaganje poreznom obvezniku koji traži ostvarenje prava na odbitak, ali koji su zaposleni kod drugog poreznog obveznika)

(2013/C 260/21)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Administrativen sad Plovdiv

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD

Tuženik: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravljenje na izpalnenieto” pri Tsentralno upravljenje na Natsionalnata agentsia za prihodite

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Administrativen sad Plovdiv — Tumačenje članka 168. točke a) i članka 176. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.) — Područje primjene — Ograničenje prava na odbitak pret-poreza — Društvo koje nema vlastite namještenike, međutim koje posuđuje radnike na puno radno vrijeme putem sporazuma o ustupanju radnika zaposlenih u drugom društvu — Odbijanje prava na odbitak PDV-a za isporuku usluga prijevoza, stjecanje radne odjeće i zaštitne opreme radnika kao i za troškove službenih putovanja radnika na temelju toga što su usluge besplatno isporučene fizičkim osobama koje rade za društvo, bez da su u njemu zaposlene

Izreka

1. Članak 168. točka a) i članak 176. drugi stavak Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti tako da zabranjuju takvo nacionalno zakonodavstvo u skladu s kojim porezni obveznik koji prikaže troškove za usluge prijevoza, radnu odjeću, zaštitnu opremu i službena putovanja osoba koje za njega rade nema pravo na odbitak poreza na dodanu vrijednost koji se odnosi na taj trošak, zato što mu je navedene osobe drugo društvo stavilo na raspolaganje te se one slijedom toga ne mogu smatrati, u smislu takvog zakonodavstva, namještenicima poreznog obveznika, iako se navedeni troškovi mogu smatrati izravno i neposredno povezanim s općim troškovima koji se odnose na ukupne gospodarske djelatnosti navedenog poreznog obveznika.
2. Članak 176. drugi stavak Direktive 2006/112 treba tumačiti tako da zabranjuje da država članica u trenutku svog pristupanja Europskoj uniji uvede ograničenje prava na odbitak putem odredbe u nacionalnom zakonodavstvu koja predviđa isključenje prava na odbitak robe i usluga koje su namijenjene besplatnoj isporuci ili djelatnosti koje nisu gospodarska djelatnost poreznog obveznika, ukoliko takva iznimka nije bila predviđena nacionalnim zakonodavstvom koje je bilo na snazi do dana tog pristupanja.

Nacionalni sud treba, koliko je to moguće, tumačiti odredbe nacionalnog prava o kojima je riječ u glavnom postupku u skladu s pravom Unije. Ukoliko se pokaže da je takvo tumačenje nemoguće, nacionalni sud mora te odredbe ostaviti neprimijenjenima jer su suprotne članku 176. drugom stavku Direktive 2006/112.

(¹) SL C 151, 26.5.2012.